

Binnen de vaste commissie voor Infrastructuur en Milieu hebben verschillende fracties de behoefte om vragen en opmerkingen voor te leggen aan de Minister van Infrastructuur en Milieu over het Ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zestiende tranche) (Kamerstuk 32 127, nr. 223).

De waarnemend voorzitter van de commissie,
Van Veldhoven

De adjunct-griffier van de commissie,
Jansma

I Vragen en opmerkingen vanuit de fracties

Inhoudsopgave	blz.
Inleiding	2
Algemeen	2
Projecten	3

Inleiding

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het ontwerpbesluit tot wijziging en aanvulling van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zestiende tranche). Naar aanleiding hiervan hebben de leden van de VVD-fractie nog enkele vragen.

De leden van de PVV-fractie hebben met gemengde gevoelens kennisgenomen van deze zestiende tranche van de Crisis- en herstelwet.

De leden van de CDA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (zestiende tranche). Zij hebben nog enkele vragen.

De leden van de D66-fractie hebben kennisgenomen van het ontwerpbesluit. Deze leden hebben hier een aantal vragen over.

De leden van de SP-fractie hebben met stijgende verbazing kennisgenomen van het voorliggende voorstel. Zij hebben daarover enige vragen en opmerkingen.

Algemeen

De leden van de VVD-fractie merken op dat in voorgaande tranches van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (Besluit uitvoering Chw) diverse plaatsen zijn aangewezen voor experimenten met bestemmingsplannen met verbrede reikwijdte. Kan de Minister deze leden informeren in hoeverre, en hoe snel, ontwikkelingen daar tot stand zijn gekomen? Zijn daarbij «best practices» aan te wijzen die voor toekomstige projecten van toepassing kunnen zijn? Zo ja, op welke wijze worden gemeenten op de hoogte gehouden van wat werkt en wat niet werkt?

De leden van de VVD-fractie vragen of er naast de nu nieuw aangewezen gebieden bij de verschillende experimenten ook nog aanvragen gedaan zijn die het niet hebben gehaald. Zo ja, op welke gronden is overgegaan tot afwijzing?

De leden van de PVV-fractie merken op dat het zorgwekkend is dat onder onderdeel C het volgende in de toelichting vermeld staat: «De verbrede reikwijdte is noodzakelijk om deze duurzaamheidsaspecten in het bestemmingsplan te kunnen regelen». Wat wordt hier precies mee bedoeld? Heeft dit ook betrekking op windmolens? Zo ja, wordt er op enigerlei wijze geregeld dat decentrale overheden makkelijker windmolens kunnen plaatsen?

De leden van de CDA-fractie vragen of er in de zestiende tranche van het Besluit uitvoering Chw aspecten zijn opgenomen die niet onder de werking van de toekomstige Omgevingswet zouden vallen. Indien dat het

geval is, vernemen zij graag welke aspecten dat zijn en waarom gekozen is voor opname in de zestiende tranche.

De leden van de D66-fractie vragen hoe de lokale colleges van burgemeesters en wethouders evenals de gemeenteraad tegenover de voorgestelde experimenten staan. Kan de Minister per experiment aangeven in hoeverre de gemeenteraad betrokken is? Ook vragen deze leden op welke manieren belanghebbenden, als de mogelijkheid tot vergunningvrij bouwen wordt geboden, nog de kans hebben om bezwaar te maken.

De leden van de SP-fractie hebben hun verbazing uitgesproken over de invulling van de diverse eerdere tranches van het Besluit uitvoering Chw. Het moet deze leden van het hart dat de creativiteit en inventiviteit, maar vooral de behoeften van gemeenten, grenzeloos en mateloos lijken. Daarnaast doet de uniformiteit en het eenduidig woordgebruik enige regie vermoeden. Naar mening van deze leden doet de mate waarin ruimte wordt geboden om af te wijken van bestaande regels de vraag rechtvaardigen of de Minister niet stilletjes aan toe moet geven totaal af te willen van ruimtelijke ordening en de bijbehorende regels zoals eerder democratisch besloten en vastgelegd in wetten en besluiten. Had de eerste opzet van de Chw het voornemen om de crisis aan te pakken, nochtans is de opzet van de tranches – nu de crisis over is – vooral het uitkleden van wetten en regels. Deze leden vragen in alle oprechtheid waarom nog serieuze pogingen worden ondernomen te komen tot een nieuwe Omgevingswet, terwijl de opzet daarvan via de achterdeur wordt uitgehold. Democratie kost tijd, democratische besluitvorming ook, dat adagium lijkt steeds verder weg te raken. De leden van de SP-fractie krijgen werkelijk steeds meer moeite om het geloof te houden in de intenties van de Omgevingswet. Wat blijft er werkelijk over van de positie van omwonenden om inspraak te hebben in de plannen die ze – via deze uitzonderingswetgeving – over zich heen gestort krijgen? Daarnaast wordt de rol van zowel de Eerste als Tweede Kamer uitgehold door vooruitlopend op de invulling van de Omgevingswet nu al verregaande financiële experimenten mogelijk te maken.

De leden van de SP-fractie kunnen op zich begrip opbrengen voor het feit dat nieuwe gemeenten aansluiting zoeken bij de uitvoering van hun plannen en wensen bij bestaande mogelijkheden die worden geboden vanuit eerdere tranches. Echter, het tempo waarmee nieuwe experimenten worden losgelaten, begint deze leden tegen de borst te stuiten. Nieuwe experimenten lijken niet tot doel te hebben een experiment te entameren, maar meer om vooruitlopend op de nieuwe Omgevingswet al zoveel mogelijke democratische besluitvorming vanuit beide Kamers der Staten-Generaal onmogelijk te maken. Bij hoeveel experimenten is inmiddels de beloofde experimententijd ten volle uitgediend en benut? Hoeveel plannen zijn daadwerkelijk gerealiseerd en met welk resultaat? Hoeveel experimenten bleken onhaalbaar en waarom? Welke tranches – of onderdelen daarvan – zijn inmiddels gedegen geëvalueerd, besproken en overgegaan in wetten en besluiten? In welke? Is het mogelijk kennis te nemen van de oorspronkelijke aanvragen van gemeenten om experimenten op hun grondgebied te laten opnemen in de zestiende tranche en kan de Minister deze oorspronkelijke aanvragen aan de Kamer sturen? Zo nee, waarom niet?

Projecten

De leden van de PVV-fractie willen ingaan op enkele opvallende projecten uit deze zestiende tranche. Deze leden vinden De Efteling echt een fantastisch attractiepark en het zou doodzonde zijn als de sprookjes-

achtige omgeving ontsierd zou worden door duurzaamheidsgedram, zoals de nu voorgestelde zonnepanelen. Kan de Minister garanderen dat er geen zonnepanelen of andere duurzaamheidsmaatregelen worden getroffen die in het zicht van de bezoekers het attractiepark ontsieren? Verder zijn deze leden erg benieuwd wat er onder vleermuisvriendelijke verlichting van de gemeente Landgraaf verstaan wordt. Is dat soms verlichting die het heel slecht doet of uitgaat als er vleermuizen in de buurt zijn?

Verder hebben deze leden met verbazing kennisgenomen van de plannen van de provincie Groningen om gigantische zonneparken te plaatsen. Te meer de provincie Groningen zelf aangeeft dat de kans groot is dat er in de toekomst nieuwe en meer efficiënte duurzame energiebronnen zijn en dat er behoefte is aan vervanging van de geplaatste zonnecollectoren voor nieuwe innovatieve energiesystemen. Waarom wil de Minister deze overduidelijke verspilling van belastinggeld faciliteren door het project in het Besluit uitvoering Chw op te nemen?

Verder mogen de duurzame dromers van de gemeente Ameland wat deze leden betreft best besluiten dat zij een zelfvoorzienende energievoorziening willen optuigen. In Nederland is echter een gezamenlijke energievoorziening opgebouwd, waarbij ook voor veel geld kabels en leidingen zijn getrokken naar Ameland om de bewoners daar van gas en elektriciteit te voorzien. Kan de Minister aangeven of, en op welke wijze, Ameland nog meebetaalt aan deze collectieve voorzieningen? Worden er kosten gemaakt door Gasunie of TenneT om dit project te faciliteren die via de transporttarieven door alle inwoners van Nederland betaald moeten worden?

De leden van de D66-fractie lezen dat in het attractiepark De Efteling de mogelijkheid wordt geboden overkappingen aan te brengen in het Sprookjesbos. Wordt hiermee de verticale manoeuvreerruimte van Langnek niet beperkt?

De leden van de D66-fractie hebben een aantal vragen over het voorgestelde artikel 7v. Deze leden bereiken signalen dat er bij een aantal gemeenten ontevredenheid heerst over het tot hoofdmethode maken van het publiekrechtelijk kostenverhaal. De huidige werkwijze die vooruitloopt op de Omgevingswet, waarbij over het algemeen via overeenkomst tot kostenverhaal wordt overgegaan, wordt daarbij losgelaten. Kan de Minister aangeven waarom hiervoor gekozen is? Kan de Minister aangeven of zij verwacht dat hierdoor het aantal beroepszaken tegen het bestemmingsplan en het aantal civiele procedures over de kostenverhaalafspraken zal toenemen? Klopt het dat de bestaande experimentgemeenten niet goed uit de voeten kunnen met de voorgestelde wijziging als het gaat om het niet toepasbaar zijn van de voorgestelde kostenverhaalsregeling indien de gemeente gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid van het doorschuiven van de exploitatieplanplicht naar de vergunningfase? Kan de Minister opnieuw in overleg treden met de vijf betrokken gemeenten om tot overeenstemming te komen?

De leden van de D66-fractie staan negatief tegenover de extra uitstoot die voorafgaat aan de elektrificatie zoals beschreven in Onderdeel G, Duurzaam Ameland. Aan de andere kant zou elektrificatie, waarbij uitstoot wordt beperkt, een positieve ontwikkeling zijn. Deze leden zijn verbaasd over de zinsnede waarin de elektrificatie van een gasinstallatie gekarakteriseerd wordt als een belangrijke bijdrage aan een duurzame energietransitie. Kan de Minister aangeven waarom is gekozen voor deze karakterisering? Kan de Minister toezeggen dat de bepaling waarvan gebruik kan worden gemaakt om het experiment af te blazen wanneer op basis van het projectplan niet aannemelijk is gemaakt dat het experiment succesvol zal verlopen, ook daadwerkelijk gebruikt gaat worden? Met andere

woorden, kan de Minister deze leden verzekeren dat er geen dag langer extra emissie zal worden toegestaan dan strikt noodzakelijk?

De leden van de SP-fractie lezen dat bij onderdeel B een innovatief experiment als bedoeld in artikel 2.4 van de Chw aan het Besluit uitvoering Chw wordt toegevoegd. Het experiment maakt het mogelijk om een aantal bouwwerken vergunningvrij te plaatsen in attractiepark De Efteling. Waarom kan in dit geval geen aansluiting gevonden worden bij de eerdere mogelijkheid van vergunningvrij bouwen? Waarom kan in dit geval geen gebruik gemaakt worden van een binnenplanse wijziging van het bestemmingsplan? Hoe lang duurt de procedure van de gebruikelijke wetsgang indien dit werkelijk allemaal niet mogelijk is? Is de Minister niet bang dat met het toestaan van dergelijke grote ingrepen het draagvlak voor een mega-attractiepark als De Efteling zal afkalven?

De leden van de SP-fractie lezen dat volgens de toelichting bij het ontwerpbesluit bij artikel 7(c) en verder wordt vooruitgelopen op het omgevingsplan uit de Omgevingswet. Over dit voornemen zijn deze leden werkelijk even verbijsterd geweest. Deze leden memoreren graag het feit dat de verplichting tot het maken van een omgevingsplan door gemeenten slechts door volharding van beide Kamers in de Omgevingswet terecht is gekomen. Laten we het voorgenomen experiment vooral «bestemmingsplanactiviteit» of «omgevingsplanactiviteit» noemen. Daarnaast – en los van welke benaming dan ook – blijft het naar mening van deze leden een vreemde figuur. Is het niet zo dat de in de Omgevingswet geïntroduceerde Omgevingsvisie (en later het door toedoen van de Kamers geïntroduceerde Omgevingsplan op gemeentelijk niveau) het doel juist was om optimale planmogelijkheden te creëren? Waarom wordt er nu in de vorm van een «verbrede reikwijdte» een moment ingebouwd als nader afwegingsmoment? Was de reden om een eerder door de Kamer gevraagde afwegingsmoment te weigeren niet gelegen in de motivatie dat het de in de nieuwe Omgevingswet gewonnen planningstijd zou verspelen? Waarom is de eerder vanuit de wet bekende vorm van «binnenplanse vergunning» niet als zodanig uitgewerkt?

De leden van de SP-fractie vragen of de figuur van een vereiste omgevingsvergunning voor een bestemmingsplanactiviteit naast een omgevingsvergunning zal gelden. Zijn we dan niet via een U-bochtconstructie terug bij de oorspronkelijke wetgeving? Is het niet zo dat in de voorgenomen Omgevingswet te veel vrijheid voorzien was, met gevolgen die pas later duidelijk zouden worden? Is het niet zo dat met dit voorstel de geboden ruimte voor detaillering in de nieuwe Omgevingswet, waarbij beperkingen niet langer door het Rijk worden bepaald, maar door gemeenten totaal vrijgelaten kon worden, alsnog wordt teruggedraaid? Is het niet zo, dat de eerder bedachte uitnodigingsplanologie moet worden ingeperkt door deze «vinger aan de pols»? Moet niet gewoon erkend worden dat eerdere wetten en besluiten, met bijbehorende jurisprudentie, zich in de afgelopen jaren bewezen hebben binnen het domein van de ruimtelijke ordening? Ligt een oplossing niet eerder in het feit dat een «moederplan» (in casu het omgevingsplan van een gemeente) objectieve begrenzingen moet hebben opgenomen? Is het daarbij niet zo dat de vraag of er sprake is van een voldoende objectieve begrenzing volgens de rechtspraak afhangt van de omstandigheden per geval? Is het dan vervolgens niet zo dat deze rechtsgang gewoon doorlopen moet worden met alle benodigde tijd? Een ruime of kwalitatief omschreven begrenzing lijkt eerder tot de redelijke mogelijkheden te behoren. Deze leden vragen of er niet gewoon een door de gemeenteraad vastgesteld omgevingsplan moet liggen, waarbij bij voorbaat duidelijk is welke bestemming op een locatie door een andere bestemming kan worden vervangen? Is het niet zo dat gebruik van gronden en

bouwwerken (conform het bestemmingsplan of omgevingsplan) pas is toegestaan wanneer een omgevingsvergunning is verleend? Is dit nu niet het natuurlijke afwegingsmoment waarbij het bevoegd gezag toetst of een concreet plan binnen de (eerder) gestelde kaders past? Is het dan niet juist zo dat wanneer dat concrete plan niet past in de bedachte bestemming, gebruik gemaakt wordt van een wijzigingsplan? Werkt het in een bestemmingsplan opnemen van een «verbod behoudens omgevingsplan» niet eerder juridische onduidelijkheid in de hand?

De leden van de SP-fractie merken op dat vergunningvoorschriften een algemeen verbindend karakter ontberen. Bestemmingsplanregels zijn een grondslag voor een tegemoetkoming in planschade, omgevingsvergunningvoorschriften zijn dat niet. Omgevingsvoorschriften kunnen bij beschikking worden geactualiseerd, gewijzigd en ingetrokken. Bij bestemmingsregels kan dat – wat deze leden betreft gelukkig – alleen met toepassing van de Wet ruimtelijke ordening (Wro): bestemmingsplanregels moeten voldoen aan Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012) en voor iedereen raadpleegbaar zijn. Deze leden vragen op welke wijze de «verbrede reikwijdte» moet gaan landen op de site www.ruimtelijkeplannen.nl waar ze immers voor iedereen leesbaar en toegankelijk moeten zijn. Wat doet de «verbrede reikwijdte» met eigendomsoverdracht van gronden en bouwwerken voor eventuele rechtsopvolgers voor wat betreft gebruiksmogelijkheden van de grond of bouwwerken? Kan de Minister toelichten wat het principiële verschil in bindende werking is tussen bestemmingsplanregels en vergunningsvoorschriften en de gevolgen daarvan voor de (rechts-)praktijk? Is de Minister bereid dit onderdeel voor te leggen aan de Raad van State en dit vervolgens opnieuw ter besluitvorming voor te leggen aan de Kamer? Op welke wijze zal de «verbrede reikwijdte» uitwerken bij de problematiek rond de doeleindenomschrijving bij grondgebonden veehouderij? Kan een vergunning nog worden geweigerd? Is de bedoeling juist met dit instrument eerder te kunnen weigeren of is dit onderdeel bij deze figuur juridisch volstrekt onduidelijk? Wanneer is er sprake van strijdig gebruik als regel om een vergunning van uitbreiding of vervanging van een stal te mogen weigeren?

De leden van de SP-fractie lezen in de toelichting bij het ontwerpbesluit dat vanwege de te beschermen belangen van derden, voor bestaand gebruik dat mag worden gecontinueerd, een planregeling zonder omgevingsvergunningplicht moet worden vastgesteld. Roept overgangsrecht dat stelt dat bestaand gebruik rechtens mag worden voortgezet, terwijl tegelijkertijd een «verbod behoudens vergunning» wordt ingebracht, geen rechtsonduidelijkheid op? Is het niet zo dat wanneer een beroep gedaan wordt op ruimtelijke ordeningswetgeving, dit altijd prevaleert boven hetgeen gesteld wordt in een vergunning?

De leden van de SP-fractie begrijpen niet dat de Minister ervoor kiest om vooruitlopend op de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet, die immers slechts ter consultatie heeft gelegen, de Kamer op voorgestelde wijze te passeren voor wat betreft de toevoeging van nieuwe instrumenten binnen het kostenverhaal. Politiek draagvlak is naar mening van deze leden onduidelijk: de wijze waarop gemeenteraden in de nieuwe Omgevingswet hun controlerende taken kunnen uitvoeren is nog niet uitgewerkt.

De hoofdstukken betreffende grondeigendom waren en zijn niet ingevuld in algemene maatregelen van bestuur (AMvB's), zo merken de leden van de SP-fractie op. Tijdens de behandeling in de Kamer van de AMvB's was op de onderdelen over grondeigendom nog geen begin van een denk- of oplossingsrichting aanwezig. Van de keuze waar deze leden nu mee

geconfronteerd worden zijn eventuele financiële consequenties niet te overzien. Hoe verwacht de Minister dat de gemeenteraad inzicht heeft, krijgt en blijft houden wanneer het kostenverhaal wordt doorgeschoven? Wat wordt bedoeld met het verhalen van kosten, zowel binnen als buiten het gebied in kwestie, mits maar voldaan wordt aan de profijts-, proportionaliteits- en toerekenbaarheidscriteria (PPT-criteria)? Wie bepaalt die PPT-criteria? Hoe is vervolgens de toerekenbaarheid voor gemeenteraden te volgen, wanneer veel grondexploitaties nu al niet te volgen en onleesbaar zijn? Hoe wordt voorkomen dat een oncontroleerbare financiële greep op toekomstige ontwikkelingen wordt gedaan? Waarom wordt gekozen voor deze oncontroleerbare beleidsvrijheid voor gemeenten? Is het feit dat de plannen voor de Haagse Binckhorst al jaren op rij niet van de grond komen, geen teken aan de wand, dat gebieds-plannen gewoon «een maatje te groot kunnen zijn», zelfs voor een grote gemeente als Den Haag? Hoe houden we de handige jongens (projectontwikkelaars zonder geweten en zonder gemeentebinding) bij dergelijke maatregel als het vierde lid (onder d) waarbij wordt toegevoegd dat kosten niet verhaald hoeven te worden als de opbrengsten lager zijn dan de kosten? Wie betaalt in dat geval de openstaande rekening? Wie bepaalt en betaalt het plafond? Hoe werkt dit in geval van het faillissement van een van deelnemers? Is de Minister bekend met het feit dat voor de bouwcrisis veel kosten waren waar geen opbrengsten tegenover stonden? Deze leden wijzen erop dat dergelijk cowboygedrag met onvoldoende maatschappelijk verantwoordelijkheidsgevoel juist ten grondslag lag aan bouw- en bankencrisis.

Kan de Minister ook alle onderdelen op het vlak van financiën (artikel 7 en verder) voorleggen aan de Raad van State, alvorens zij de Kamer om nadrukkelijke instemming vraagt?

De leden van de SP-fractie vragen wat de reden is dat project de Scheg in de gemeente Amstelveen wordt vergroot met ongeveer tien hectare. Op welke wijze worden stads- en dorpsgezicht beschermd onder de Chw? Welke wetten prevelaren? Zijn alle mogelijke ontwikkelingen ondergeschikt aan de Chw? Wat is de reikwijdte van de ontwikkeling van nieuwe attracties in Park Gravenrode? Wat is de route die begaan kan worden door omwonenden, wanneer dit experiment te ver voert? Zijn er sowieso stopmiddelen bij doorslaande Chw-experimenten? Zo ja, welke? Geldt bij de realisering van vleermuisvriendelijke verlichting nog steeds de bescherming vanuit andere wetgeving? Zo ja, hoe dan? Hoe blijft de minimale normering van licht, geluid en geur ten minste geborgd ten tijde van experimenten? Zijn naar mening van de Minister zaken als welstand, parkeerbeleid en monumentenbeleid nu echt nog niet op te nemen in een bestemmingsplan? Wil de Minister beweren dat zaken als welstand en monumentenbeleid nu onvoldoende geborgd zijn binnen bestemmingsplannen? Zo ja, hoe gaat de Minister dit in de Omgevingswet regelen? Zo nee, waarom maakt dit voornemen onderdeel uit van deze zestiende tranche? Hoe wordt cowboygedrag in duurzaamheid en energiemaatregelen beheersbaar?

De leden van de SP-fractie vragen op welke wijze de Minister de vinger aan de pols zal houden bij de uitstoot het mijnbouwplatform, dat op twee kilometer uit de kust van Ameland ligt? Waarom krijgt de NAM op deze wijze de kans om wederom niet te voldoen aan strenger eisen voor de uitstoot van koolstofdioxide (CO₂) en stikstofoxiden (NO_x), waar volgens het Activiteitenbesluit immers per 1 januari 2017 de gasturbine aan had moeten voldoen? Deze leden vernemen graag waarom de Minister ruimte geeft voor deze «wetsontduiking planologie» van de NAM. Wordt nu werkelijk met droge ogen beweerd dat elektrificatie van het mijnbouwplatform nu pas uit de hoge hoed komt? Zo ja, zijn deze mensen wel

capabel om mijnbouwactiviteiten te ontplooiën in een dergelijk gevoelig gebied?

Sinds wanneer zijn de emissienormen bekend? Waarom is niet eerder dwingend opgelegd om de uitstoot van fossiele brandstoffen terug te brengen?

Wordt via dit voornemen nu ook met één pennenstreek mogelijk gemaakt dat ook mijnbouwland locatie AME-1 niet hoeft te voldoen aan de uitstooteisen voor CO₂ en NO_x als gesteld in het Activiteitenbesluit? Hoeveel uitstoot wordt voorkomen wanneer de gasturbine per direct aan de gestelde eisen van 1 januari 2017 voldoet, in plaats van uitstel tot 2022? Wat is het bedrag dat door het consortium bespaard wordt doordat een dubbele investering niet gevraagd wordt? Wat is de precedentwerking van dit besluit? In hoeverre verzwakt dit besluit eventuele aanspraken van kolencentrales op uitstoot en openblijven? Wat is het voordeel voor het milieu van deze maatregel? Wat is de energiebesparing in dat geval? Hoe wordt voorkomen dat, door gebruik van uitzicht op een duurzaam Ameland, in de beeldvorming misbruik van klimaateisen ontstaat? Deelt de Minister de mening dat dit lijkt op het creëren van tweespalt in milieuwetgeving?

De leden van de SP-fractie zouden graag een reactie vragen op uitlatingen van critici dat de Chw gebruikt wordt om bestaande milieuregels, met name geluid- en geurregels, voor langere tijd, zo niet permanent, te omzeilen. Deze leden zijn niet tegen experimenteerwetgeving en hebben niets tegen de aanpak van onnodige bureaucratie, maar zij missen in het vervolgtraject de nodige zorgvuldigheid. Wat is de werkwijze wanneer tijdens het experimenteren met mestverwerking op of buiten een industrieterrein sprake is van ernstige overlast en/of gevaarlijke uitstoot? Hoe verhouden de tijdelijke experimenten zich met de zin dat activiteiten binnen de grenzen die door de milieuvergunning zijn gesteld moeten blijven? Op welke wijze wordt dan op welk moment (juridisch) gewogen wat redelijk is? Op welke wijze wordt in deze projecten om gegaan met de milieueffectrapportageregels (m.e.r.-regels) en met mogelijke lange termijn effecten op de ecologische hoofdstructuur?

II Reactie van de bewindspersoon